

tige kinderen duurde integendeel voort. In dien droeven toestand verloor de oude man zijne gade. Nadat zij in de kerk van Perk ter ruste was gelegd, beleefde hij gewis geenen enkelen gelukkigen dag meer. De twee nog levende kinderen zijner laatste vrouw, Maria Teniers, echtgenoot van den advocaat Jan Frans Engrand, en Lodewijk Teniers « cornette ten dienste Zijner Majesteyt, » dongen nu nog mede naar zijne goederen. Daarbij werd de miskende vader ook ziek, zoodat hij ten laatste bijna niet meer in betrekking kwam dan met doctors, advocaten en procureurs. Eindelijk werd zulk een levenslast den tachtigjarigen man te zwaar en hij overleed den 25^{en} April 1690. Zijne voorttwistende kinderen vergaten zelfs den datum zijns afstervens in zijnen zerk te doen beitelen; doch onze Sint Lucasgilde teekende de doodschuld aan van haren vermaarden Mede-Deken David Teniers, die, alhoewel te Brussel gevestigd, toch altoos lid bleef der Antwerpsche Schilders-Kamer.

